

[Kent Kirk]

over for offentligheden, at der ikke er sket ændringer med Edinburgh-afgørelsen i forhold til Maastricht.

Men grunden til, at vi siger ja til Edinburgh-afgørelsen, er, at vi er overbevist om, at får vi ikke Edinburgh-afgørelsen på plads nu og får den danske befolkning til at sige ja til det, er det det danske medlemskab af EF, der står på spil, og det ønsker vi ikke at sætte på spil. Det er muligt, at Fremskridtspartiet ikke føler noget ansvar for Danmark, men det gør Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Den dér unionsdiskussion gør mig altid så ked af det, for sandheden er jo, at jeg er den eneste føderalist herinde, og at jeg er den eneste, der i virkeligheden går ind for Europas Forenede Stater.

Jeg er nødt til at sige til fru Annette Just, at der intet er i denne aftale, der går i min retning på det område. Den er et tilbageskridt for mig i den forstand, at det er blevet understreget, at det er selvstændige suveræne stater, der her skal samarbejde. Det kan jeg ud fra nogle langsigtede betragtninger have min mening om, men det er altså en kendsgerning, at var der nogen, der skulle stå her og juble, hvis det var gået i den retning, fru Annette Just påstod, så var det mig. Men det gør jeg ikke, for nok er jeg tilfreds med det, der foreligger, men det er ikke et skridt i retning af De Forenede Stater, som fru Annette Just prøver at gøre til det store skræmmebillede, det er det modsatte. Det erkender jeg, fordi et stort flertal i befolkningen og i partierne herinde ønsker det sådan, og det gør man også i andre europæiske lande, og så bliver det sådan, men lad være med at bruge det skræmmebillede i diskussionen om Unionen som vejen til en slags Europas svar på Amerikas Forenede Stater. Det er ikke korrekt, og derfor synes jeg, det er for billigt at blive ved med at køre frem med påstanden.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil ikke svare hr. Peter Duetoft lige her og nu; det skal der nok være god mulighed for senere.

Men hr. Kent Kirk siger: Disse billige tricks fra EF-modstanderne. Hr. Kent Kirk har sidet i Folketinget endog længere end jeg, så vidt jeg erindrer, og hr. Kent Kirk er ganske klar over – eller burde i hvert fald være det – at Fremskridtspartiet er den største tilhænger af EØF, Det Europæiske Økonomiske Fællesskab. Vi vil gøre alt for at få det til at fungere. Vi mener, at den politiske union, som man har lavet, i den grad er en ødelæggende faktor for det indre marked, der lige er begyndt.

Men når hr. Kent Kirk siger: Jamen hegns-pælene er nu sat, så må det bero på en misforståelse hos hr. Kent Kirk, hvis han ikke har set i forvejen, at de hegnspæle var sat. Altså, ret skal være ret: De protokoller var lavet allerede i Maastricht-traktaten, og derfor har vi heller ikke brugt den slags argumenter op til 2. juni. Vi brugte rent faktisk Den Politiske Union.

Men jeg vil håbe, at hr. Kent Kirk på et tidspunkt vil fatte, at hvis vi skal give EF-samarbejdet en chance, skal det også have lov til at have tid til at gro op, og vi skal ikke ødelægge det med det politiske hat-sammensurium, som bl.a. De Konservative ønsker at presse ned over EF-hovedet.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne svare fru Annette Just! EF skal have tid til at gro op. Ja, EF skal have tid til at gro op. Men EF skal også være i stand til at påtage sig sit ansvar i Europa, og vi står altså i en situation, hvor Østeuropa heldigvis har fået kommunismen væk, men der er en meget usikker og ustabil situation – det gælder også i Rusland – og hvis de tolv EF-lande ikke optræder i fællesskab i forhold til de problemer, er der risiko for en rivalisering imellem de vesteuropæiske lande med hensyn til at opnå indflydelse i Østeuropa og i Rusland – en rivalisering, der kan være altødelæggende for freden og stabiliteten i Europa. Det er derfor, det er så vigtigt, at der nu træffes beslutning om et endnu tættere udenrigs- og sikkerhedspolitisk samarbejde.

Endvidere vil jeg spørge fru Annette Just, om hun ikke mener, at der er behov for mere samarbejde om økonomien i Vesteuropa. Hvis vi skal gøre noget ved den store arbejdsløshed, som er i alle de vesteuropæiske lande, kan det da kun ske ved, at vi samarbejder. Vi kan da